

ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ГРИПУ НА СУМЩИНІ

Марус І. В., Богачов Д. В., студ. 5-го курсу

Науковий керівник – канд. мед. наук, асист. Н. Г. Малиш

СумДУ, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Актуальність. Грип – глобальна інфекція для людства. За даними ВООЗ, щорічно в світі хворіє на грип від 3 до 5 млн. чол. Виражена мінливість збудника грипу та надзвичайна активність механізму його передачі зумовлюють щорічні епідемії як в нашій країні, так і інших країнах світу

Мета роботи – визначити особливості епідемічного процесу грипу на Сумщині у 2005-2011 рр.

Матеріали та методи. У роботі проаналізовані дані статистичної звітності Сумської обласної санітарно-епідеміологічної станції (щомісячні регіональні звіти для МОЗ України, державна статистична звітність ф. №1 місячна, державна статистична звітність ф. №2, планові інформації про результати експрес-діагностики грипу та гострих респіраторних вірусних інфекцій) за 2005-2011 рр. Використовували епідеміологічні, вірусологічні, статистичні методи дослідження.

Результати. Показник захворюваності населення Сумської області на грип був найменшим в епідсезоні 2005-2006 рр. (25,5 на 100 тис. нас.), а найвищим у 2009-2010 рр. (236,9 на 100 тис. нас.). Частка зареєстрованих випадків грипу у загальній структурі інцидентності на грип та гострі респіраторні вірусні інфекції (ГРВІ) складала у 2005-2006 рр. – 0,7 %; у 2006-2007 рр. - 16,6; у 2007-2008 рр. – 4,6; у 2008-2009 рр. – 4,1; у 2009-2010 рр. – 1,8; у 2010-2011 рр. – 1,1 %, тобто була надзвичайно низькою. На нашу думку, офіційно зареєстрований рівень захворюваності на грип не відповідав реальному, так як лікарям амбулаторно-поліклінічної мережі складно, особливо на початку хвороби, встановити нозологічну форму гострої респіраторної інфекції, а тому зазвичай хворобу діагностували як ГРВІ. Так, наприклад, віруси грипу А(Н1N1) Каліфорнія в епідсезонах 2009-2010 та 2010-2011 рр. виявляли у 17,7 % пацієнтів - з діагнозом грип, у 8,9 % - ГРВІ, у 20,1 % - пневмонія.

З носоглоткових змивів пацієнтів, хворих на тяжку респіраторну патологію, віруси грипу А у 2005-2006 рр. ізолювані – у (2,4±0,9) % досліджень; у 2006-2007 – у (2,1±0,6) %; у 2007-2008 – у (1,4±0,6) %; у 2008-2009 – у (3,2±0,5) %; у 2009-2010 – у (3,9±0,6) %; у 2010-2011 – (6,7±0,7) %. В епідсезонах 2009-2010 та 2010-2011 рр. віруси грипу А(Н1N1)Каліфорнія виявлені у (34,2±1,1) та (16,4± 0,9) % проведених досліджень. Віруси грипу В були ізолювані у 2005-2006 рр. – у (0,3±0,3) % досліджень; у 2006-2007 – у (0,9±0,4) %; у 2007-2008 – у (0,3±0,3) %; у 2008-2009 – у (0,7±0,2) %; у 2009-2010 та 2010-2011 рр. відповідно – у (0,2±0,1) та у (4,9±0,6) %. Тобто, за досліджуваний період 2005-2011 рр. частота виявлення антигенів вірусів грипу А та В з клінічного матеріалу хворих зростає (р<0,05) відповідно у 2,8 та 25 раз, що свідчить про зростання ролі вірусів грипу як збудників гострих респіраторних інфекцій.

Висновки. Лабораторне забезпечення епідеміологічного нагляду за грипом, з одного боку, сприятиме встановленню дійсних показників захворюваності на грип та ГРВІ за рахунок етіологічної розшифровки випадків респіраторної патології, а з іншого допоможе спрогнозувати динаміку епідемічного процесу та визначити етіологію епідемій.